

“Ὡσαννά! Εὐλογημένος ο ερχόμενος”

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

- Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πισιδίας κ. Σωτηρίου

Στη Θεία Λειτουργία, από την αρχή με το “Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...” μέχρι το τέλος, με το “Εἰὴ τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον...” είναι έντονο το στοιχείο της δοξολογίας προς τον Τριαδικόν Θεόν, όπως βέβαια και σε ολόκληρη την ορθόδοξη λατρεία. Στο μέσον της Ευχής της Αναφοράς, ψάλλεται ο υπέροχος επινίκιος ύμνος, ο οποίος συγκροτείται από δύο ύμνους. Ο πρώτος, καθώς στη Θεία Λειτουργία συμμετέχουν και οι Ἅγιοι Ἄγγελοι, είναι ο ύμνος, που άκουσε ο Προφήτης Ησαΐας να ψάλλουν στον ουρανό οι Ἄγγελοι: “Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ τῆς δόξης σου” (βλ. Ησαΐα 6,3)• και ο δεύτερος είναι ο ύμνος που έψαλλαν τα παιδιά, καθώς υποδέχονταν τον Κύριο στα Ιεροσόλυμα “ὠσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου” (Ιωάν. 12,13), όπως ακούσαμε στο σημερινό Ευαγγέλιο.

Ἄγγελοι και άνθρωποι υμνοῦν και δοξολογοῦν τον Θεόν, και όχι μόνον. Στο Ψαλτήριον βλέπουμε τον Ψαλμωδό να προτρέπει ολόκληρη την δημιουργία να αινέσει και δοξολογήσει τον Κύριον: “Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἥλιος καί σελήνη, αἰνεῖτε Αὐτόν ὅλα τά ἄστρα καί τό φῶς” (Ψαλμ. 148, 3). “Αἰνεῖτε τόν Κύριον ...τά ὑψηλά ὄρη καί τά βουνά, τά καρποφόρα δένδρα καί οἱ κέδροι• τά θηρία καί ὅλα τά ζῶα• τά ἔρπετά καί τά πετεινά πού μέ τά πτερά τους διασχίζουν τούς οὐρανοῦς” (στίχ. 9-10). Και στον Ψαλμό 102 [103] ο Ψαλμωδός προτρέπει την ψυχή του: “Εὐλόγει, η ψυχή μου, τόν Κύριον καί μή λησμονεῖς καμμία ἀπ’ ὅλες τίς εὐεργεσίες πού σοῦ

χάρισε” (στίχ. 2). Και στον Ψαλμό 103 [104]: “Άς είναι ή δόξα του Κυρίου αιώνια (στίχ.31). Θά ψάλλω, όσο ζώ, ύμνους δοξολογίας στόν Κύριο”! (στίχ. 33).

Η ψυχική διάθεση του ανθρώπου, να υμνεί και δοξολογεί τον Δημιουργό του, είναι η φυσική κατάσταση ενός φυσιολογικού ανθρώπου. Ο Θεός χάρισε στον άνθρωπο την ύπαρξη και ζωή• του εξασφαλίζει όλες τις κατάλληλες συνθήκες για τη διαβίωσή του• ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο, ως το τελειότερο δημιούργημά Του, με σώμα και αθάνατη ψυχή με όλες τις προϋποθέσεις για να γίνει όμοιος με τον Θεό και να ζει αιώνια μαζί Του στη χαρά της βασιλείας Του. Ως επιστέγασμα δε, της αγάπης Του, ο ίδιος ο Υιός του Θεού ήρθε στη γη, και με τη θέλησή Του υπέστη τα φρικτά Πάθη και τον θάνατο πάνω στο Σταυρό, για να σώσει τον άνθρωπο!

Πώς, λοιπόν είναι δυνατόν ο νοήμων άνθρωπος, και μάλιστα ο ιδιαίτερα ευεργετημένος από τον Θεό Ορθόδοξος χριστιανός, να μη δοξάζει το Θεό! Γι’ αυτό, όπως στην κοινή λατρεία, μέσα στο ναό, κυριαρχεί το δοξολογικό στοιχείο, έτσι και στις ιδιαίτερες προσευχές του ο Ορθόδοξος πιστός αρχίζει και τελειώνει δοξάζοντας τον Θεό. Και όχι μόνον στις ωρισμένες ώρες της προσευχής του, αλλά και σε άλλες στιγμές, κατά τη διάρκεια της ημέρας δοξάζει τον Κύριο, “έν παντί καιρῷ και πάση ὥρᾱ”, έστω με δυό λέξεις: “Δόξα σοι ὁ Θεός”.

Ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης συμβούλευε:

«Το «δόξα σοι ο Θεός» να μη λείπει ποτέ από τα χείλη σας. Εγώ, όταν πονάω, το «δόξα σοι ο Θεός» έχω για χάπι του πόνου• τίποτε άλλο δεν με πιάνει. Το «δόξα σοι ο Θεός» είναι ανώτερο και από το «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με». Αν θέλεις να ζεις ζωή παραδεισένια από αυτήν την ζωή, δες κι εσύ τις ευεργεσίες και τις πλούσιες δωρεές που σου δίνει ο Θεός και άρχισε το «δόξα σοι ο Θεός». Να δοξάζετε τον Θεό. Όταν ο άνθρωπος λέει «δόξα σοι ο Θεός», βοηθάει ο Θεός, γιατί η ευγνωμοσύνη με το ταπεινό φρόνημα και με τον φιλότιμο αγώνα τραβάει συνέχεια ουράνιες δυνάμεις και ευλογίες θεϊκές».

Και ο Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος έλεγε: Δόξα στο Θεό για όλα. Δεν θα παύσω ποτέ να λέγω αυτές τις λέξεις σε όλα όσα μου συμβαίνουν. Ας ευχαριστούμε τον Θεό για όλα, ας δοξάζουμε Αυτόν για όλα. Να κάνουμε τα πάντα προς δόξαν Θεού. Για όσα μεν έλαβες, ευχαρίστησε τον Θεό. Για όσα δε, δεν τα έχεις λάβει μέχρι το τέλος, δόξαζέ Τον.

Και όπως γνωρίζουμε, τα τελευταία λόγια του Αγίου Χρυσοστόμου στον τόπο της εξορίας του ήταν: “Δόξα τῷ Θεῷ, πάντων ἔνεκεν”.

Ίσως κάποιος διερωτηθεί: Και στις αδικίες, αρρώστιες και άλλες ταλαιπωρίες να λέμε «Δόξα σοι ο Θεός»; Είναι αυτό λογικό! Την απάντηση μας τη δίνει ο Ιώβ. Υπάρχει άλλος που υπέφερε περισσότερο από τον πολύαθλο Ιώβ; Ο Ιώβ, έχασε όλη

την περιουσία του• το σπίτι των παιδιών του έπεσε ξαφνικά επάνω τους και τα σκότωσε όλα• ο ίδιος φτωχός πια και άστεγος, προσεβλήθη από βασανανιστική αρρώστια και ζούσε έξω από την πόλη• η δε γυναίκα του, στην απελπισία της, τον προέτρεπε να βλασφημήσει τον Θεό και να πεθάνει! Ο Ιώβ όμως ξέσπασε σε δοξολογία στον Θεό. “Ο Θεός μου τὰ ἔδωσε, ὁ Θεός μου τὰ ἀφαίρεσε, ἄς εἶναι τό ὄνομά Του εὐλογημένον!”. Μετά τη δοξολογία αυτή του Ιώβ, ο Θεός του ανταπέδωσε πολλαπλάσιες ευλογίες, υγεία, πλούτη, κοπάδια, και γιους και θυγατέρες!

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, από την πείρα της ζωής καταφαίνεται ότι μόνον όταν δοξάζουμε τον Θεό για όλα, ευχάριστα και δυσάρεστα, όλα τα προβλήματα μοιάζουν λιγότερο βασανιστικά, διότι έχουμε την βεβαιότητα ότι ο Κύριος θα απαντήσει στα προβλήματά μας και θα δώσει λύση. Να δοξάζουμε, λοιπόν τον Θεό με χαρά και διάθεση ευχαριστίας, και καθημερινά, να λέμε το «Δόξα σοι ὁ Θεός», ακόμα και στα πλέον μικρά έργα μας.

Ιδιαίτερα σήμερα, τη μεγάλη αυτή μέρα της εορτής των Βαΐων, κρατώντας όλοι μας τα “βαΐα”, τους κλάδους των δένδρων, ας δοξολογήσουμε μαζί με τα αθώα εκείνα παιδιά της Ιερουσαλήμ τον Κύριό μας, καθώς πορεύεται να θυσιαστεί για μας στο Γολγοθά και είθε να αξιωθούμε να Τον δοξολογήσουμε και την ημέρα της Ανάστασής Του. Αμήν.